

den Mand, der ulovligt har nedlagt en Gaard, saa i alt Fald skal oprette et Hus, hvorpaa en Familie kan leve.

Jeg skal derfor med disse korte Bemærkninger anbefale det høje Ting at stemme for Ændringsforslag Nr. 3 og mod samtlige Ændringsforslag, der er stillet af Mindretallet.

Pinholt: De Fremskridt, der opnaas ved at vedtage Loven om Landbrugsejendomme, er efter min Mening meget betydelige, idet det nu, hvis de Ændringsforslag vedtages, som jeg anbefaler, bliver fastslaaet, at der paalægges alle Ejendomme paa $1\frac{1}{2}$ ha Vedligeholdelsespligt, ligesom der ogsaa paalægges alle de Ejendomme, der fremtidig opretholdes, Vedligeholdelsespligt. Det har ikke været Tilfældet hidtil, det er noget nyt, og det er efter min Mening udmærket. Der indføres tillige et Register, hvorved man fra Administrationens Side vil være i Stand til paa effektiv Maade at paase, at denne Vedligeholdelsespligt ogsaa sker Fyldest. Hidtil har man ikke haft Adgang til at kunne øve en effektiv Kontrol med, at de Bestemmelser, man havde lovfæstet, blev overholdt. Jeg mener derfor, og det har man ment fra Mindretallets Side — saaledes som det ogsaa var udtrykt af et Flertal i Kommissionen —, at man ikke bør gaa længere ned end til de $1\frac{1}{2}$ ha, naar man vil fastslaa, hvad der skal være en Landbrugsejendom.

Det ærede Medlem Hr. Hækkerup siger, at der kan være Huse, som kun har $\frac{1}{2}$ ha, altsaa under 1 Td. Land, og at disse Huse har Støtte af et saadant Jordtilliggende. Man vil jo overhovedet kunne sige, at et hvilket som helst Jordtilliggende, ogsaa en Skæppe eller $\frac{1}{2}$ Skæppe Land, er en Støtte for et Brug, men nogen egentlig Landbrugsejendom kan man dog vanskelig kalde det. Derfor, naar man skal opretholde Udtrykket Landbrugsejendom, mener vi, at man ikke kan gaa længere ned end til de $1\frac{1}{2}$ ha. Jeg skal ikke benægte, at der paa Øerne kan være Ejendomme med 1 ha Tilliggende, hvor der drives et egentligt Landbrug, men i mange Egne af Landet — og vi kan godt holde os udenfor de rene Klit- og Hedeegne — vil Jorden være af den Beskaffenhed, at en Hektar vil være for lidt. Det ærede Medlem sagde, at Staten fastslaar jo for Statshusmandsbrugene et andet Maal. Ja, der er foreslaaet 1 ha som det mindste, der kan udlægges til et Statshusmandsbrug, og jeg mener, at det staar ikke i noget urimeligt Forhold til,

at vi siger, at der skal være $1\frac{1}{2}$ ha Jordtilliggende, naar vi skal fastslaa et Maal for hele Landet.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen mente, at man kunde indsætte i Loven et eller andet boniteret Maal, der skulde være Normen for, hvad der maatte kaldes Landbrugsejendom. Det Spørgsmaal har været forhandlet i Udvalget, men man er ikke kommet til noget Resultat, fordi man fra Administrationens Side har ment, at en saadan Bestemmelse vilde det ikke være muligt at haandhæve; derfor har man forladt det. Men det vilde naturligvis løse Spørgsmaalet paa en heldigere Maade, om man kunde have sagt, at saa og saa meget boniteret Maal skal der mindst være til en Landbrugsejendom.

Det ærede Medlem Hr. Hækkerup mente, at det var nødvendigt at sætte skrappe Bestemmelser ind i Loven og forbyde en Jordejer at forpagte nogen Del af sin Jord ud paa længere Tid end et Aar, for ellers vilde man se, at Kapitalen gik bag om Loven og ødelagde dens Virkninger. Det tror jeg nu bare er Skræmmebilleder, man stiller op for at faa rigoristiske Bestemmelser sat ind. Jeg tror, man meget vel kan og ogsaa bør blive staaende ved en Ordning, hvorved det overlades til Ejeren selv — saaledes som det ogsaa er bestemt i det Lovforslag, vi senere skal behandle — for et Tidsrum af 10 Aar at kunne bortfæste saadan Jord, som ikke er særskilt matrikuleret. Jeg vil paa det mest indtrængende fraraade at vedtage en saadan Bestemmelse, thi det er i Virkeligheden kun et Stykke hen ad Vejen mod at binde og baste Jordejeren paa alle mulige Omraader.

Jeg kunde ønske at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Hækkerup, der i Modsætning til, hvad vi ellers er vant til at høre, sagde, at Herregaardene og de mindre Huse laa paa den bedste Jord. Man er ellers vant til at høre, at Husene ligger paa den daarligste Jord, saa det er jo glædeligt en Gang at høre, at de ligger paa den bedre Jord. Det kan godt være — jeg har ikke nogen Erfaring i det —, at Fæstehusene i alt Fald ligger paa noget bedre Jord. Dem kender vi i store Dele af Landet ikke noget til, jeg tror, man kan sige, at paa hele den lange Strækning fra Højderyggen i Jylland Vest paa til Havet kender vi ikke Fæstehuse, og derfor har vi ikke nogen Lejlighed til at se Fæstehuse paa et Par Skæpper Land, som er særlig værdifulde at opretholde. At de kan have nogen Betydning i rent bolig-mæssig Henseende, er en